

[Lange.]

Jeg skal, idet jeg henviser til det, jeg her har sagt om, at vi maa anse de Priser, Lovforslaget fastsætter, for at være for smaa, anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ved tredje Behandling.

Oluf Johansen: Formaalet med Svine-reguleringen er tredobbelt. Det første, den tager Sigte paa, er at skabe en Regulering af Svineproduktionen i Forhold til vore Afsætningsmuligheder paa det engelske Marked, det andet er at give Landmændene et Monopol paa Svineproduktionen, og det tredje er at fordele Produktionen mellem de danske Landmænd. Det har været Svineregulerings forskellige Opgaver, og medens Løsningen af de to første bifaldtes af alle Landmænd, har det tredje Punkt, jeg nævnte, nemlig Fordelingen af Svineproduktionen mellem Landmændene, gennem nogle Aar skabt Strid og Diskussioner. Det forekommer mig, at saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, hvor alting, saavel indadtil som udadtil, handelsmæssigt er præget af Usikkerhed, vil det være rigtigt, at Svinereguleringen opretholdes. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om dansk Landbrug ved Siden af den Usikkerhed, der hersker paa mange andre Omraader, skulde komme ud i den Uvished med Hensyn til Svineproduktionen, som vilde opstaa, hvis man ophævede Reguleringen. Der er saa vist Usikkerhed nok, der præger Forholdene, som de er.

Der har været megen Diskussion om den Nedskæring, der fandt Sted for to Aar siden ved Tildelingen af Svinekort, idet de største Jordbrugere fik 80 000 Kort færre end tidligere. Den nu foreslaaede Regulering giver Mulighed for, at de faar 40 000 Kort tilbage, og jeg kan godt sige, at Grundlaget for den Imødekommenhed, der herigennem er vist det større Landbrug, er, at Tildelingstallet forhøjes for det kommende Aar fra 3,9 Millioner til 4,1 Millioner, det vil sige, at der ved Fordelingen bliver 200 000 Kort flere til Raadighed. Dette er Grundlaget for den Imødekommenhed, der er vist det større Landbrug. Men denne Imødekommenhed kunde, synes jeg, have været besvaret med en lignende Imødekommenhed. Regeringen gennemførte jo ved Krigens Begyndelse en Forhøjelse af Kornpriserne paa henimod $\frac{1}{3}$, og det store Landbrug burde da efter min Mening have modtaget Tilbudet om de 40 000 Svinekort med Tak og Forstaaelse. Det har ikke fuldt ud været Tilfældet. Det har været Tilfældet i Svinereguleringsudvalget, hvor det store Land-

brug har en stor og betydelig Repræsentation, men jeg beklager, at de Konservative ikke kan stemme for Lovforslaget. Det er jo en behagelig Stilling at have, denne: det store Landbrugs Repræsentanter i Svinereguleringsudvalget kan slutte Overenskomst med den højtærede Landbrugsminister og med det mindre Landbrug, samtidig med at det store Landbrugs Repræsentanter her paa Rigsdagen gennem Det konservative Folkeparti gaar imod et saadant Forlig. Det forekommer mig dog at være en lidt for behagelig Stilling at indtage, og jeg havde tænkt mig, at de vilde have besvaret den Imødekommenhed, der blev vist dem, med en tilsvarende Imødekommenhed. Jeg maa maaske være saa onskabsfuld at sige til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Krarup), at jeg gerne havde set, at den Imødekommenhed, der er vist med Hensyn til de 40 000 Kort, havde faaet Tilslutning fra alle Sider inden for det store Landbrug. Det er nu alligevel saadan, at Risikoen ved denne Ordning med de 40 000 Kort mest er paa Husmændenes, paa det mindre Landbrugs Side.

Venstres Stilling maa vi naturligvis være tilfredse med og glade over. For to Aar siden kunde Venstre ikke stemme for Loven, og Partiet motiverede dette med, at Landbrugsministeren i Forvejen havde givet Rigsdagen Besked om, hvilke Bestemmelser Landbrugsorganisationerne vilde gennemføre med Hensyn til Svinereguleringen. Den højtærede Landbrugsminister har gjort det samme denne Gang, men alligevel kan Venstre altsaa — hvad skal jeg sige — komme overens med deres Samvittighed og stemme for Forslaget. Det er kun glædeligt, selv om deres Tilslutning maaske sker med dulgt Samvittighed.

Om Kornloven skal jeg ikke sige meget. Kornlovgivningen har været under Debat gennem mange Aar, og Meningerne har jo været stærkt delte. Jeg ønsker at fremhæve, at Kornlovens Priser ikke er Maksimalpriser og saavist heller ikke Minimalpriser, men Udtryk for den forhøjede Pris, som Prisen paa indført Korn plus Indførselsafgift, der gaar i Kornpuljen, bringer vort eget Korn op i. Dens Gennemførelse med de forhøjede Priser var, som jeg før nævnte, et Offer fra det mindre Landbrugs Side, det var et Hensyn til det kornproducerende Landbrug, man derved viste.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Krarup) henviste til det, der skete for to Aar siden, og sagde, at Følgerne deraf har vist sig gennem en for lille Produktion. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i